

(b) in Malaysia:

- (i) for the purposes of paragraph (a) of Article 5 of the Protocol, in respect of Malaysian tax for any year of assessment beginning on or after 1 January 1993; and
- (ii) in any other case, in respect of Malaysian tax for any year of assessment beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which this Protocol enters into force.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised, have signed this Protocol.

DONE in duplicate in English and Malay language, both texts being equally authentic, at Genting Highlands this 28th day of July, Two Thousand and Two.

For the Government of
Malaysia

For the Government of
Australia

Made 23 April 2003
[Perb. 0.6869/17 Vol. 7(81); PN(PU²)80A/III]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]

P.U. (A) 163.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN REPUBLIK INDIA) 2003

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [Akta 53] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [Akta 543], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik India) 2003.**

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik India dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai India (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN
REPUBLIK INDIA BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI
DAN PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL MENGENAI CUKAI
ATAS PENDAPATAN

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Republik India berhasrat untuk membuat suatu Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan dan dengan tujuan menggalakkan kerjasama ekonomi antara kedua-dua negara, telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan oleh Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya, tanpa mengira cara bagaimana cukai itu dilevi.
2. Cukai yang menjadi perkara Perjanjian ini ialah:
 - (a) di Malaysia—
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;
(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);
 - (b) di India—
cukai pendapatan termasuk apa-apa surcaj ke atasnya;
(kemudian daripada ini disebut “cukai India”).
3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai atas pendapatan yang serupa atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh penandatanganan Perjanjian ini sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain perubahan penting yang telah dibuat dalam masing-masing undang-undang percukaian mereka.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:
 - (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah Malaysia, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, dan dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang terhadapnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud meninjau dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada hidup atau tidak hidup;
 - (b) istilah “India” ertinya wilayah India dan termasuklah laut wilayah dan ruang udara di atasnya, serta mana-mana zon kelautan lain yang ke atasnya India mempunyai hak kedaulatan, hak dan bidang kuasa lain, mengikut undang-undang India dan mengikut undang-undang antarabangsa dan Konvensyen Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu mengenai Undang-Undang Laut;
 - (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau India mengikut kehendak konteks;
 - (d) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau mana-mana entiti yang dikira sebagai suatu syarikat atau pertubuhan perbadanan di bawah undang-undang percukaian yang berkuat kuasa di Negara Pejanji masing-masing;
 - (e) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
 - (ii) dalam hal India, Kerajaan Pusat di Kementerian Kewangan (Jabatan Hasil) atau wakil mereka yang diberi kuasa;
 - (f) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (g) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat di Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (h) istilah “rakyat” ertinya—
 - (i) mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji; dan

- (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan mana-mana entiti lain yang memperoleh tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;
 - (i) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, sesuatu syarikat dan sesuatu kumpulan orang yang lain;
 - (j) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai India, mengikut kehendak konteks, tetapi tidaklah termasuk apa-apa amaun yang kena dibayar berkenaan dengan sesuatu keingkaran atau peninggalan berhubung dengan cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai atau yang berupa suatu penalti atau denda yang dikenakan berhubung dengan cukai-cukai itu.
2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang cukai Negara itu, boleh dicukai di Negara itu oleh sebab domisilnya, permastautinannya, tempat pengurusannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya.
2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang individu ialah pemastautin di kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:
- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
 - (b) jika Negara yang di dalamnya dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara itu, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin di Negara yang dia ialah seorang rakyatnya;
 - (d) jika dia seorang rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat kedua-dua Negara itu, pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang selain seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka seseorang selain seorang individu itu hendaklah disifatkan menjadi pemastautin Negara yang di dalamnya tempat pengurusan berkesannya terletak. Jika Negara yang di dalamnya tempat pengurusan berkesannya terletak tidak boleh ditentukan, maka pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

Perkara 5

ESTABLISMENTEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establimenten tetap” ertinya sesuatu tempat perniagaan yang tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhannya atau sebahagiannya.

2. Istilah “establimenten tetap” hendaklah termasuk terutamanya:

- (a) sesuatu tempat pengurusan;
- (b) sesuatu cawangan;
- (c) sesuatu pejabat;
- (d) sesuatu kilang;
- (e) sesuatu bengkel;
- (f) sesuatu lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat pengekstrakan sumber alam yang lain termasuk balak atau hasil hutan yang lain;
- (g) sesuatu tempat perternakan atau ladang;
- (h) sesuatu saluran keluar bagi jualan;
- (i) sesuatu gudang;
- (j) sesuatu tapak bangunan atau projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang wujud lebih daripada sembilan bulan.

3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establimenten tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan;
- (c) penyenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
- (d) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;

- (e) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan bagi perusahaan itu;
 - (f) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi apa-apa gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu yang terhasil daripada gabungan ini bersifat persediaan atau tambahan.
4. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika perusahaan itu menjalankan aktiviti penyeliaan di Negara yang satu lagi itu selama lebih daripada sembilan bulan berkaitan dengan projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang sedang dijalankan di Negara yang satu lagi itu.
5. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, seseorang - selain broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai - yang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, hendaklah disifatkan menjadi suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu, jika orang sedemikian:
- (a) mempunyai, dan lazimnya menjalankan di Negara yang mula-mula disebut itu, suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktivitinya terhad kepada pembelian barangan atau dagangan bagi perusahaan itu; atau
 - (b) tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyenggarakan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan yang daripadanya dia sering kali menerima dan memenuhi tempahan bagi pihak perusahaan itu di negara yang mula-mula disebut itu; atau
 - (c) mengilang atau memproses di Negara yang mula-mula disebut itu bagi perusahaan itu, barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu.
6. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, suatu perusahaan insurans suatu Negara Pejanji hendaklah, kecuali berkenaan dengan menginsuranskan semula, disifatkan mempunyai establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi itu jika perusahaan itu mengutip premium di wilayah Negara yang satu lagi itu atau menginsuranskan risiko yang terletak di dalamnya melalui seseorang selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai.
7. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang itu bertindak dalam perjalanan biasa urusan mereka.

Walaupun bagaimanapun, apabila aktiviti ejen itu ditumpukan sepenuhnya atau hampir sepenuhnya bagi pihak perusahaan itu, orang itu tidak boleh dianggap ejen bertaraf bebas jika transaksi antara ejen dengan perusahaan itu tidak dibuat di bawah syarat-syarat bebas pengaruh.

8. Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji yang di dalamnya harta yang berkenaan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufрук harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi pengerjaan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, telaga minyak atau gas, kuari dan tempat lain bagi mengekstrakkan sumber alam termasuk balak atau hasil hutan yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidak boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk yang lain harta tak alih.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya atas sekian banyak keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah, di setiap Negara Pejanji, dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin

dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya perusahaan itu ialah establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud establismen tetap itu, termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara yang di dalamnya establismen tetap itu terletak atau di tempat lain, mengikut peruntukan dan tertakluk kepada batasan undang-undang cukai bagi Negara itu.

4. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan untuk perusahaan itu.

5. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika ada sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.

6. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara-Perkara itu tidak akan tersentuh oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan yang diperoleh oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa oleh perusahaan itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja.

2. Bagi maksud Perkara ini, keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah bererti keuntungan yang diperoleh oleh sesuatu perusahaan yang diperihalkan dalam perenggan 1 daripada pengangkutan melalui laut atau udara masing-masing, penumpang, surat, ternakan atau barangan yang dibawa oleh tuan punya atau penerima pajak atau pencatar kapal atau pesawat udara termasuk:

- (a) penjualan tiket bagi pengangkutan sedemikian bagi pihak perusahaan lain; dan
- (b) penyewaan kapal atau pesawat udara yang bersampingan dengan apa-apa aktiviti yang berkaitan secara langsung dengan pengangkutan itu.

3. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji yang diperihalkan dalam perenggan 1 daripada penggunaan, penyenggaraan atau penyewaan kontena (termasuklah treler, baj dan kelengkapan yang berkaitan bagi mengangkut kontena) yang digunakan berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi keuntungan daripada penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

5. Bagi maksud Perkara ini, bunga ke atas wang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah dianggap sebagai keuntungan yang diperoleh daripada pengendalian kapal atau pesawat udara, dan peruntukan Perkara 11 tidak terpakai berhubungan dengan bunga itu.

6. Laba yang diperoleh oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji yang diperihalkan dalam perenggan 1 daripada pemberian hakmilik kapal, pesawat udara atau kontena yang dipunyai dan dikendalikan oleh perusahaan itu, pendapatan yang daripadanya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja, boleh dicukai hanya di Negara itu sahaja.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

Jika:

- (a) sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi;

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berbeza daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan yang bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi kerana syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan ke dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisial dividen, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar dividen itu.

Perenggan ini tidaklah menyentuh pencukaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan yang lain yang tertakluk kepada kaedah pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin di suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegang yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegang yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap di dalam Negara yang satu lagi itu, atau pusat kegiatan tetap yang terletak di dalam Negara yang satu lagi itu, atau menjadikan keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu, walaupun dividen yang dibayar atas keuntungan yang tidak diagihkan itu terdiri, keseluruhannya atau sebahagiannya, daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang darinya bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima ialah pemunya benefisial bunga itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar bunga itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara itu dengan syarat bunga itu diperoleh dan dipunyai secara benefisial oleh:

(a) dalam hal Malaysia:

- (i) Kerajaan Malaysia;
- (ii) kerajaan negeri;

- (iii) Bank Negara Malaysia;
- (iv) pihak berkuasa tempatan;
- (v) badan berkanun; dan
- (vi) Bank Eksport-Import Malaysia Berhad (Bank EXIM);

(b) dalam hal India:

- (i) Kerajaan;
- (ii) subbahagian politik;
- (iii) badan berkanun;
- (iv) pihak berkuatkuasa tempatan;
- (v) Bank Eksport-Import India (Bank EXIM);
- (vi) Bank Rizab India;
- (vii) Perbadanan Pembiayaan Perindustrian India;
- (viii) Bank Pembangunan Perindustrian India;
- (ix) Bank Perumahan Negara;
- (x) Bank Pembangunan Perindustrian Kecil India; dan
- (xi) Perbadanan Kredit dan Pelaburan Perindustrian India (ICICI);

(c) mana-mana institusi lain sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji.

4. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan melalui gadai janji atau tidak, dan sama ada membawa hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuklah premium dan hadiah-hadiah yang ada kaitan dengan sekuriti, bon atau debentur itu. Caj penalti kerana pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.

5. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang darinya bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di dalam Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

6. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen

tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya keberhutangan yang atasnya bunga itu dibayar telah ditanggung, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

7. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga yang dibayar, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang darinya royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuk filem sinematograf atau rakaman dalam apa-apa cara pengeluaran semula untuk digunakan berkaitan dengan penyiaran televisyen atau radio, apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, kepandaian, atur cara perisian komputer, formula atau proses rahsia atau apa-apa kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik atau bagi maklumat mengenai pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang darinya royalti itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu

Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu telah ditanggung, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

6. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti yang dibayar, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIK

1. Fi bagi perkhidmatan teknik yang terbit di suatu Negara Pejanji yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknik boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang darinya perkhidmatan teknik itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima ialah pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknik itu.

3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknik” ertinya apa-apa jenis bayaran, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan pengurusan, teknik atau perundingan yang diberikan termasuk pengadaaan perkhidmatan oleh kakitangan teknik atau kakitangan lain tetapi tidak termasuk bayaran bagi perkhidmatan yang disebut dalam Perkara 14 dan Perkara 15 Perjanjian ini.

4. Peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang darinya fi bagi perkhidmatan teknik itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan fi bagi perkhidmatan teknik itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Fi bagi perkhidmatan teknik hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayar itu ialah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu,

sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu telah ditanggung, dan fi bagi perkhidmatan teknik sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknik itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

6. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah fi bagi perkhidmatan teknik yang dibayar, melebihi, kerana apa jua sebab, jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti bebas lain yang bersifat serupa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja. Walau bagaimanapun, dalam hal keadaan yang berikut, pendapatan sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi:

- (a) jika dia mempunyai pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia baginya di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi maksud menjalankan aktivitinya; dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatannya yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau
- (b) jika dia tinggal di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang terjumlah kepada atau yang pada agregatnya melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun kalendar fiskal yang berkenaan; dalam hal itu hanya sekian banyak pendapatannya yang diperoleh daripada aktivitinya yang dijalankan di Negara yang satu lagi itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu; atau
- (c) jika saraan bagi perkhidmatannya di Negara Pejanji yang satu lagi itu adalah sama ada diperoleh daripada pemastautin Negara itu atau ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang seseorang bukan pemastautin di Negara itu mempunyai di dalam Negara itu dan yang, dalam mana-mana hal melebihi nilai jumlah yang bersamaan dengan dua ribu dolar U.S. dalam tahun fiskal yang berkenaan.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuk khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti pakar perubatan, pakar bedah, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan yang bebas.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 16, 17, 19, dan 20, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan sebagaimana yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:
 - (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang tidak melebihi pada agregatnya 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukannya pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu; dan
 - (c) saraan itu tidak ditanggung oleh pemastautin atau establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu atau oleh seseorang yang menjalankan perkhidmatan persendirian bebas di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau di dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 16

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 14 dan 15, pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendiriannya sebagai yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya sebagai yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu secara langsung atau tidak langsung disokong keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 18

PENCEN BUKAN KERAJAAN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 19, apa-apa pencen dan saraan seumpamanya yang lain bagi pekerjaan yang lalu atau apa-apa anuiti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “anuiti” termasuklah suatu jumlah wang yang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa tertentu, semasa hayat atau semasa suatu tempoh masa yang dinyatakan atau yang boleh ditentukan, di bawah obligasi untuk membuat bayaran sebagai alasan bagi balasan yang mencukupi dan penuh dalam bentuk wang atau yang boleh dinilai dengan wang.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, saraan itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi itu jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan penerima itu ialah pemastautin Negara yang satu lagi yang:

(i) juga rakyat Negara yang satu lagi itu; atau

(ii) tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud menjalankan perkhidmatan itu.

2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada dana yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

3. Peruntukan Perkara 15, 16 dan 18 hendaklah terpakai bagi saraan dan pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan yang berkaitan dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 20

PENUNTUT DAN PELATIH

1. Seseorang individu yang merupakan atau pernah merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau institusi pendidikan yang diiktiraf seumpama itu yang lain di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara itu,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai:

- (i) segala remitan dari luar negara bagi maksud saraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award itu; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi dua ribu Dolar U.S. setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat bahawa perkhidmatan itu dijalankan berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud saraannya.

2. Faedah berkenaan dengan Perkara ini hendaklah meliputi hanya bagi apa-apa tempoh masa sebagaimana yang munasabah atau dikehendaki secara lazimnya untuk menamatkan pendidikan atau latihan yang dijalankan. Walau bagaimanapun, tiada mana-mana individu boleh mendapat faedah perenggan (iii) Perkara ini selama lebih daripada tujuh tahun berturut-turut dari tarikh dia mula-mula sampai bagi maksud itu di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 21

GURU DAN SARJANA PENYELIDIKAN

1. Seseorang individu yang merupakan atau pernah merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej atau institusi pendidikan lain yang serupa, melawat Negara yang satu lagi itu selama tempoh yang tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau penyelidikan atau kedua-duanya di institusi pendidikan itu hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan itu yang tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu dijalankan terutamanya bagi faedah persendirian orang atau orang-orang tertentu.
3. Bagi maksud Perkara ini dan Perkara 20, seseorang individu hendaklah disifatkan menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji jika dia bermastautin di Negara Pejanji itu sebaik sebelum tahun fiskal sebelum dia melawat Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

Butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dengan nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali jika pendapatan itu diperoleh daripada sumber-sumber dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu, pendapatan itu boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Undang-undang yang berkuat kuasa dalam salah satu Negara Pejanji akan terus mentadbir pencukaaian pendapatan dalam masing-masing Negara Pejanji kecuali jika peruntukan yang berlawanan dibuat dalam Perjanjian ini.
2. Dalam hal Malaysia, cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia, cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai yang dibayar di India di bawah undang-undang percukaian India oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari India hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai yang kena dibayar di Malaysia berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan itu merupakan dividen yang dibayar oleh

syarikat yang merupakan pemastautin India kepada syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai yang dibayar di India oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana yang dikira sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan sedemikian.

3. Bagi maksud perenggan 2, istilah “cukai yang dibayar di India” hendaklah disifatkan termasuk cukai yang akan, di bawah undang-undang India dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar mengenai apa-apa pendapatan yang diperoleh daripada sumber di India jika pendapatan itu tidak dicukaikan pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai India mengikut peruntukan Perjanjian ini dan insentif khas di bawah undang-undang India bagi menggalakkan perkembangan ekonomi India yang berkuat kuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau mana-mana peruntukan lain yang mungkin diperkenalkan di India kemudiannya bagi mengubahsuaikan, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang itu setakat yang ubahsuaian atau tambahan itu dipersetujui oleh pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang sebahagian besarnya bersifat serupa.

4. Dalam hal India, cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

Jika pemastautin India memperoleh pendapatan yang mengikut peruntukan Perjanjian ini, boleh dicukai di Malaysia, India hendaklah membenarkan sebagai suatu potongan daripada cukai atas pendapatan pemastautin itu suatu jumlah yang bersamaan dengan jumlah cukai yang dibayar di Malaysia sama ada secara langsung atau melalui potongan pada sumber. Jumlah sedemikian tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai itu (sebagaimana yang dikira sebelum potongan itu diberikan) yang sesuai dengan pendapatan yang boleh dicukai di Malaysia.

5. Bagi maksud perenggan 4, istilah “cukai yang dibayar di Malaysia” hendaklah disifatkan termasuk cukai yang akan, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar atas mana-mana pendapatan yang diperoleh daripada sumber di Malaysia sekiranya pendapatan itu tidak dicukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut peruntukan Perjanjian ini dan insentif khas di bawah undang-undang Malaysia bagi menggalakkan perkembangan ekonomi Malaysia yang berkuat kuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau mana-mana peruntukan lain yang mungkin diperkenalkan di Malaysia kemudiannya bagi mengubahsuaikan, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang itu setakat yang ubahsuaian atau tambahan itu dipersetujui oleh pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji yang sebahagian besarnya bersifat serupa.

Perkara 24

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak boleh dijadikan tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa percukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan berbanding dengan percukaian dan kehendak yang berkaitan yang baginya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

2. Pencukaaian ke atas establishmen tetap yang dipunyai oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi secara kurang baik di Negara Pejanji yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaaian yang dilevi ke atas perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama dalam hal keadaan yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaan diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud pencukaaian berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri. Seterusnya peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai menghalang suatu Negara Pejanji daripada mempertanggungkan keuntungan establishmen tetap yang suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi ada dalam Negara yang mula-mula disebut itu pada kadar yang lebih tinggi berbanding dengan kadar yang dikenakan ke atas keuntungan perusahaan yang serupa bagi Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu atau sebagai bercanggah dengan peruntukan perenggan 3 Perkara 7 Perjanjian ini.
3. Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang pemastautin atau lebih Negara Pejanji yang satu lagi, tidak boleh dijadikan tertakluk di Negara yang mula-mula disebut kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebaskan berbanding dengan pencukaaian dan kehendak yang berkaitan yang baginya perusahaan-perusahaan seumpamanya yang lain Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
4. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang salah satu Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya penikmatan insentif cukai yang dibuat untuk menggalakkan perkembangan ekonomi di Negara itu.
5. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 25

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji menganggap bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan dirinya dicukai dengan tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang percukaaian Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwajib Negara yang dia merupakan pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada Negara yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapatinya bantahan itu berjustifikasi dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini walau apa pun apa-apa had masa dalam undang-undang domestik Negara Pejanji.
3. Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan, melalui persetujuan bersama, apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama bagi penghapusan pencukaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud untuk mencapai persetujuan mengikut perenggan yang terdahulu.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat termasuk dokumen sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan peruntukan Perjanjian ini atau peruntukan undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini atau bagi pencegahan atau pengesanan pelarian atau pengelakan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar sedemikian hendaklah dikira rahsia dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah, badan pentadbiran atau pihak berkuasa kajian semula) yang terlibat dengan penaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan berhubung dengan, cukai yang menjadi perkara Perjanjian ini. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian tetapi boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.
2. Peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas suatu Negara Pejanji kewajipan:
 - (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (b) untuk memberikan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (c) untuk memberikan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia atau proses perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau maklumat, yang pendedahannya akan bertentangan dengan dasar awam.

Perkara 27

PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal pegawai diplomatik atau konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 28

PERMULAAN KUAT KUASA

1. Negara Pejanji hendaklah memaklumkan satu sama lain secara bertulis, melalui saluran diplomatik, penyempurnaan tatacara yang dikehendaki oleh undang-undang masing-masing bagi permulaan kuat kuasa Perjanjian ini.
2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada hari yang ketiga puluh selepas pemberitahuan yang terkemudian yang disebut dalam perenggan 1 Perkara ini diterima.
3. Peruntukan Perjanjian ini hendaklah mempunyai kuat kuasa:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
 - (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa; dan
 - (b) di India:

berkenaan dengan pendapatan dalam mana-mana tahun fiskal yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan April berikutnya yang mengikuti tahun kalendar yang Perjanjian mula berkuat kuasa.
4. Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan India bagi Pengelakan Pencukaaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan yang ditandatangani di New Delhi, India pada 25 hari bulan Oktober 1976 hendaklah terhenti berkuat kuasa apabila peruntukan perjanjian ini mula berkuat kuasa mengikut peruntukan perenggan 3.

Perkara 29

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terhad, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh, pada atau sebelum hari ketiga puluh bulan Jun dalam mana-mana tahun kalendar yang bermula selepas habis tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa, memberi Negara Pejanji yang satu lagi, melalui saluran diplomatik, notis bertulis tentang penamatan, dan dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang notis itu diberikan; dan

(b) di India:

berkenaan dengan pendapatan yang terbit dalam mana-mana tahun fiskal pada atau selepas 1 hari bulan April berikutnya yang mengikuti tarikh notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Putrajaya pada 14 hari bulan Mei 2001, setiap satu dalam bahasa Melayu, bahasa Hindi dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik India

PROTOKOL

Pada masa menandatangani Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Republik India bagi pengelakan pencukaaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan, yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju supaya peruntukan yang berikut yang hendaklah menjadi bahagian integral Perjanjian.

Adalah difahamkan bahawa:

1. Bagi maksud Perjanjian, istilah “tahun fiskal” di mana jua istilah itu terdapat bererti:
 - (i) dalam hal Malaysia, pengertian yang diberikan oleh seksyen 20 Akta Cukai Pendapatan 1967;
 - (ii) dalam hal India, “tahun terdahulu” sebagaimana yang ditakrifkan di bawah seksyen 3 Akta Cukai Pendapatan 1961.
2. Merujuk kepada perenggan 1(j) Perkara 3, cukai tidaklah termasuk apa-apa amaun yang kena dibayar dengan cara penalti atau denda bagi apa-apa keingkaran atau peninggalan berhubung dengan cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai atau yang merupakan apa-apa penalti atau denda lain yang dikenakan yang berhubung dengan cukai itu.
3. Merujuk kepada perenggan 7 Perkara 5, istilah “syarat-syarat bebas pengaruh” ertinya syarat-syarat yang sepatutnya telah dibuat atau dikenakan antara dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan yang sepatutnya tidak berbeza daripada syarat-syarat yang sepatutnya telah dibuat atau dikenakan antara perusahaan yang bebas.
4. Merujuk kepada perenggan 1 Perkara 6, perenggan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai menghalang negara pemastautin untuk mengenakan juga cukai pendapatan di bawah Perkara ini.
5. Merujuk kepada subperenggan 3(a)(i) dan (ii) Perkara 28 dan subperenggan a(i) dan (ii) Perkara 29, istilah “tahun taksiran” mempunyai pengertian yang diberikan di bawah seksyen 2 Akta Cukai Pendapatan 1967.

DIBUAT dalam dua salinan di Putrajaya pada 14 haribulan Mei 2001, setiap satu dalam bahasa Melayu, bahasa Hindi dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sahiknya. Sekiranya terdapat pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Republik India

Dibuat 23 April 2003
[Perb. 0.6869/24 Vol. 4(47); PN(PU²)80A/III]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF INDIA)
ORDER 2003

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Republic of India) Order 2003**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Republic of India with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Indian tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND THE
GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF INDIA FOR THE AVOIDANCE OF
DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of Malaysia and the Government of the Republic of India desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and with a view to promoting economic co-operation between the two countries, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State or its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. The taxes which are the subject of this Agreement are:

(a) in Malaysia—

- (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;
- (hereinafter referred to as “Malaysian tax”);

(b) in India—

the income tax including any surcharge thereon;
(hereinafter referred to as “Indian tax”).

3. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (b) the term “India” means the territory of India and includes the territorial sea and airspace above it, as well as any other maritime zone in which India has sovereign rights, other rights and jurisdictions, according to the Indian law and in accordance with international law and the U.N. Convention on the Law of the Sea;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or India as the context requires;
- (d) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a company or body corporate under the taxation laws in force in the respective Contracting States;
- (e) the term “competent authority” means—
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of India, the Central Government in the Ministry of Finance (Department of Revenue) of their authorised representative;

-
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (h) the term “national” means—
- (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term “person” includes an individual, a company, and any other body of persons;
- (j) the term “tax” means Malaysian tax or Indian tax, as the context requires, but shall not include any amount which is payable in respect of a default or omission in relation to the taxes to which this Agreement applies or which represents a penalty or fine imposed relating to those taxes.

2. In the application of this Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which this Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the tax laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.
2. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:
 - (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests).
 - (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined or if he has not a permanent home available to him in either state, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a habitual abode;

- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated. If the State in which its place of effective management is situated cannot be determined, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” shall include especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a farm or plantation;
 - (h) a sales outlet;
 - (i) a warehouse;
 - (j) a building site or construction, installation or assembly project which exists for more than nine months.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than nine months in connection with a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than a broker, general commission agent or any other agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if such a person:

- (a) has, and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise; or
- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise; or
- (c) manufactures or processes in the first-mentioned State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, such a person shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only on so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere, in accordance with the provisions of and subject to the limitations of the tax laws of that State.
4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be effected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation by that enterprise of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall mean profits derived by an enterprise described in paragraph 1 from the transportation by sea or air respectively of passengers, mail, livestock or goods carried on by the owners or lessees or charterers of ships or aircraft including:
 - (a) the sale of tickets for such transportation on behalf of other enterprises; and
 - (b) the rental of ships or aircraft incidental to any activity directly connected with such transportation.
3. Profits of an enterprise of a Contracting State described in paragraph 1 from the use, maintenance, or rental of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used in connection with the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to profits from participation in a pool, a joint business, or an international operating agency.
5. For the purposes of this Article, interest on funds connected with the operation of ships or aircraft in international traffic shall be regarded as profits derived from the operation of ships or aircraft, and the provisions of Article 11 shall not apply in relation to such interest.

6. Gains derived by an enterprise of a Contracting State described in paragraph 1 from the alienation of ships, aircraft or containers owned and operated by the enterprise, the income from which is taxable only in that State, shall be taxed only in that State.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where:

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debts-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company except in so far as such dividends are paid to a resident of that other State or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment in that other State, or fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State provided it is derived and beneficially owned by:
 - (a) in the case of Malaysia:
 - (i) the Government of Malaysia;
 - (ii) the government of the state;
 - (iii) the Bank Negara Malaysia;
 - (iv) the local authorities;
 - (v) the statutory bodies; and
 - (vi) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank);
 - (b) in the case of India:
 - (i) the Government;
 - (ii) the political subdivisions;
 - (iii) the statutory bodies;
 - (iv) the local authorities;
 - (v) the Export-Import Bank of India (EXIM Bank);
 - (vi) the Reserve Bank of India;
 - (vii) the Industrial Finance Corporation of India;
 - (viii) the Industrial Development Bank of India;
 - (ix) the National Housing Bank;

- (x) the Small Industries Development Bank of India; and
 - (xi) the Industrial Credit and Investment Corporation of India (ICICI);
- (c) any other institutions as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or a fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films or recordings on any means of reproduction for use in connection with television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, know-how, computer software programme, secret formula or process, or any industrial, commercial or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State which are derived by a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the fees for technical services, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the fees for technical services.

3. The term “fees for technical services” means payment of any kind in consideration for the rendering of any managerial, technical or consultancy services including the provision of services by technical or other personnel but does not include payments for services mentioned in Article 14 and Article 15 of this Agreement.

4. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personnel services from a fixed base situated therein, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall only apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State. However, in the following circumstances such income may also be taxed in the other Contracting State:

- (a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities, in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
- (b) if his stay in the other State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State; or

- (c) if the remuneration for his services in the other Contracting State is either derived from a resident of that State or borne by a permanent establishment or fixed base which a person not resident in that State has in that State and which, in either case exceeds in value an amount equivalent to two thousand U.S. dollars in the fiscal year concerned.
2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, surgeons, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 17, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised such remuneration as is derived there from may be taxed in that other state.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in first-mentioned State if:
- (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other Contracting State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a resident or permanent establishment or fixed base which the employer has in the other State or by a person carrying on independent personal services in the other Contracting State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 18

NON-GOVERNMENT PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, any pension and other similar remuneration for past employment or any annuity arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term “annuity” includes a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or a local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:
 - (i) is a national of that other State; or

(ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of performing the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State, political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pension in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 20

STUDENTS AND TRAINEES

1. An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding an amount equivalent to two thousand U.S. Dollars per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

2. The benefits in respect of this Article shall extend only for such period of time as may be reasonable or customarily required to complete the education or training undertaken. However, in no event shall any individual have the benefits of paragraph (iii) of this Article for more than seven consecutive years from the date he first arrived for such purpose in that other Contracting State.

Article 21

TEACHERS AND RESEARCH SCHOLARS

1. An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college or other similar educational institution, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research which is subject to tax in the first-mentioned Contracting State.
2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.
3. For the purposes of this Article and Article 20, an individual shall be deemed to be a resident of a Contracting State if he is resident in that Contracting State in the immediately preceding fiscal year before he visits the other Contracting State.

Article 22

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. The laws in force in either of the Contracting States will continue to govern the taxation of income in the respective Contracting States except where provisions to the contrary are made in this Agreement.
2. In the case of Malaysia, double taxation shall be eliminated as follows:

Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, tax paid in India under the taxation laws of India by a resident of Malaysia in respect of income derived from India shall be allowed as a credit against tax payable in Malaysia in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of India to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account tax paid in India by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is attributable to such item of income.

3. For the purposes of paragraph 2, the term “tax paid in India” shall be deemed to include the tax which would, under the laws of India and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in India had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Indian tax in accordance with the provisions of this Agreement and the special incentives under the Indian laws for the promotion of economic development of India which were in force at the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in India in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

4. In the case of India, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of India derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Malaysia, India shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the amount of tax paid in Malaysia whether directly or by deduction at source. Such amount shall not, however, exceed that part of the tax (as computed before the deduction is given) which is attributable to the income which may be taxed in Malaysia.

5. For the purposes of paragraph 4, the term “tax paid in Malaysia” shall be deemed to include the tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with the provisions of this Agreement and the special incentives under the Malaysian laws for the promotion of economic development of Malaysia which were in force at the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities in the same circumstances. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents. Further, this provision shall not be construed as preventing a Contracting State from charging the profits of a permanent

establishment which an enterprise of the other Contracting State has in the first-mentioned State at a rate higher than that imposed on the profits of a similar enterprise of the first-mentioned Contracting State, nor as being in conflict with the provisions of paragraph 3 of Article 7 of this Agreement.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

4. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.

5. In this Article, the term "taxation" means taxes to which this Agreement applies.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement notwithstanding any time limits in the domestic laws of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purposes of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information including documents as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or for the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Agreement, or for the prevention or detection of evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including a court, an administrative body or reviewing authority) involved in the assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes but may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 27

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other in writing, through diplomatic channels, the completion of the procedures required by the respective laws for the entry into force of this Agreement.

2. This Agreement shall enter into force thirty days after the receipt of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 of this Article.

3. The provisions of this Agreement shall have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force; and

(b) in India:

in respect of income in any fiscal year beginning on or after the first day of April next following the calendar year in which the Agreement enters into force.

4. The Agreement between the Government of Malaysia and the Government of India for the Avoidance of Double Taxation and Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income signed at New Delhi, India on the 25th day of October 1976 shall cease to have effect when the provisions of this Agreement become effective in accordance with the provisions of paragraph 3.

Article 29

TERMINATION

This Agreement shall remain in force indefinitely but either Contracting States may, on or before the thirtieth day of June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give the other Contracting State through diplomatic channels, written notice of termination and, in such event, this Agreement shall cease to have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given; and

(b) in India:

in respect of income arising in any fiscal year on or after the 1st day of April next following the date on which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Putrajaya this 14 day of May 2001, each in the Malay, Hindi and the English language, all texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of the
Republic of India

PROTOCOL

At the time of signing the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Republic of India for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Agreement.

It is understood that:

1. For the purposes of the Agreement, the term “fiscal year” wherever it appears means:
 - (i) in the case of Malaysia, the meaning as assigned by section 20 of the Income Tax Act 1967:
 - (ii) in the case of India, the “previous year” as defined under section 3 of the Income Tax Act 1961.
2. With reference to paragraph 1(j) of Article 3, the tax shall not include any amount which is payable by way of a penalty or fine for any default or omission in relation to taxes to which this Agreement applies or which represents any other penalty or fine imposed relating to those taxes.
3. With reference to paragraph 7 of Article 5, the term “arm’s length conditions” means the conditions which would have been made or imposed between to enterprises in their commercial or financial relations which would not have differed from those which would have been made or imposed between independent enterprises.
4. With reference to paragraph 1 of Article 6, this paragraph should not be construed as preventing the country of residence to also tax the income under this Article.
5. With reference to subparagraphs 3(a)(i) and (ii) of Article 28 and subparagraphs a(i) and (ii) of Article 29, the term “year of assessment” has the meaning assigned to under section 2 of the Income Tax Act 1967.

DONE in duplicate at Putrajaya this 14 day of May 2001, each in the Malay, Hindi and the English language, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of the
Republic of India

Made 23 April 2003
[Perb. 0.6869/24 Vol. 4(47); PN(PU²)80A/III]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat in pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]